

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de avocatul Danilescu Ion în numele inculpatului și de inculpatul Condorachi Petru, prin care se solicită casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 10 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Condorachi Petru Mihail, *născut la 03 mai 1987, originar și domiciliat în or. Sîngerei, str. Tineretului, 30.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.02.2014 – 26.06.2014;

Instanța de apel: 25.07.2014 – 10.09.2015;

Instanța de recurs: 18.12.2015 – 27.01.2016.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 26 iunie 2014, **Condorachi P.** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 155 Cod, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 4 000 lei .

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Condorachi P., la data de 24 noiembrie 2013, aproximativ la ora 01.15, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se în fața barului „La Ghiță”, situat în s. Grigorăuca, r-nul Sîngerei,

din motivul unui conflict apărut spontan cu Sîrbuleț G., avînd în mînă un obiect ascuțit-tăios, amenințîndu-l verbal cu răfuiala fizică și omor pe ultimul, i-a aplicat lui Sîrbuleț G. o lovitură în regiunea gîtului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 243 D din 31 decembrie 2013, vătămări corporale neînsemnate sub formă de excoriații la gît și la un deget de la mîna dreaptă, echimoză pe gît pe stînga, astfel încît, pericolul realizării amenințării cu moartea fiind real pentru partea vătămată Sîrbuleț G..

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 155 Cod penal, adică *amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări*.

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Condorachi P. să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat a notat că prima instanță neîntemeiat a recalificat acțiunile lui Condorachi P. din prevederile art. 27, 145 alin. (1) în cele ale art. 155 Cod penal, deoarece declarațiile date de partea vătămată și martori dovedesc că inculpatul a acționat cu scopul de a comite un omor.

A menționat că din declarațiile martorilor audiați în prezenta cauză penală este stabilit cu certitudine că Condorachi P. 1-a atacat pe Sîrbuleț G. cu un cuțit. Acest fapt este dovedit prin raportul de expertiză medico-legală nr. 243 D din 31 decembrie 2013, în care expertul a concluzionat că vătămările depistate la partea vătămată au fost cauzate de la acțiunea unui obiect ascuțit-tăios. Însă, prima instanță a evitat a constata că inculpatul a comis infracțiunea cu ajutorul unui cuțit, făcînd trimitere și la declarațiile martorilor Botnari V. și Cuțuc V., care au declarat în ședință de judecată despre un obiect asemănător cuțitului. Este evident că martorii în cauză și-au schimbat declarațiile date la faza urmăririi penale în privința obiectului pe care îl avea în mînă inculpatul, cu scopul de a-i ușura situația inculpatului.

A mai indicat că în cazul lui Condorachi P. a avut loc mai mult decît o infracțiune de amenințare cu omor. Inculpatul a acționat apropiindu-se de victima Sîrbuleț G. din spate, pe neașteptate.

Un alt aspect foarte important este că a utilizat drept obiect pentru săvîrșirea infracțiunii un cuțit și este evident că inculpatul era conștient despre posibilitatea cauzării unor urmări irecuperabile.

Condorachi P. i-a aplicat victimei o lovitură în regiunea gâtului și a încercat să-i aplice și a doua, acțiunile lui Condorachi P. fiind însoțite de cuvintele: „te omor, te tai”. Aceste acțiuni dovedesc că s-a acționat cu intenția a-l lipsi de viață pe Sîrbuleț G..

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 septembrie 2015, apelul declarat a fost admis, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Condorachi P. a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

5. Pentru a motiva decizia adoptată, instanța de apel a constatat că, în ședințele de judecată a primei instanțe nu și-au găsit confirmare semnele constitutive ale infracțiunii de amenințare cu omor. Prin amenințare se înțeleg acțiunile concrete ale făptuitorului de **amenințare** pe care victima le percepe ca reale, cu posibilitate de realizare în viitor, **și nu acțiuni îndreptate nemijlocit la realizarea omorului**. În acest context, infracțiunea prevăzută la art. 155 Cod penal se consideră consumată din momentul comunicării victimei a intenției de a o omorî, iar victima a perceput această amenințare ca fiind reală.

Totodată, prin declarațiile martorilor oculari și probele scrise cercetate în instanța de apel s-a confirmat că inculpatul a întreprins acțiuni îndreptate nemijlocit la comiterea unui omor. Inculpatul nu doar a amenințat partea vătămată, dar a întreprins acțiuni concrete în vederea realizării laturii obiective a infracțiunii de omor: intenționat a aplicat o lovitură cu cuțitul părții vătămate Sîrbuleț G.. Modul în care a fost aplicată lovitura și regiunea corpului unde a fost aplicată (gâtul) precum și obiectul cu care a acționat inculpatul, care este un cuțit, indică la intenția de a comite infracțiunea de omor.

La fel, instanța de apel a mai reținut că toți martorii au declarat că au văzut cum Condorachi P. a încercat să aplice și a doua lovitură, dar partea vătămată Sîrbuleț G. a reacționat și cu ambele mâini l-a apucat pe inculpat de mîna dreaptă și o ținea, pentru a-l deposeda de cuțit. În acest timp s-au apropiat și alți băieți, care l-au imobilizat pe inculpat. Mai mult ca atât, martorii dați au confirmat și faptul că la momentul producerii incidentului s-a apropiat și polițistul de sector Țîbîrnă V., care i-a spus inculpatului să pună cuțitul în buzunar și să se liniștească, ceea ce inculpatul a și făcut.

În acest context a fost conturată tentativa la infracțiunea de omor care presupune întreruperea executării unei infracțiuni, care a fost începută, dar nu și-a produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele

cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

6.1. *Avocatul Danilescu I. în numele inculpatului Condorachi P.*, care fără a invoca vreun temei din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

În susținerea recursului se punctează că instanțele de fond nu au luat în considerație faptul că martorii oculari audiați pe cauzei, la momentul comiterii faptei se aflau în stare de ebrietate alcoolică și nu puteau desluși cu certitudine dacă inculpatul ținea în mână un cuțit, declarând că Condorachi P. ținea în mână un obiect care strălucea, ceea ce nu exclude versiunea că ultima avea în mână o legătură de chei și nu un cuțit.

La fel, consideră că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute la art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, deoarece nu a fost dovedită intenția acestuia de a-l lipsi de viață pe Sîrbuleț G., mai mult de atât, inculpatul este de o statură mai mică decât partea vătămată, iar această circumstanță exclude versiunea precum că Condorachi P. l-a atac din spate pe Sîrbuleț G. cauzându-i o excoriație la nivelul gâtului sub formă de linie orizontală, pe când raportînd statura inculpatului la cea a părții vătămate aceasta trebuia să fie înclinată în jos.

6.2. *Inculpatul Condorachi P.*, care invocînd temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței. În argumentarea recursului, inculpatul susține că instanța de apel, la pronunțarea deciziei nu a stabilit care a fost motivul omorului.

Afirmă că conflictul a apărut spontan, iar careva motive de a-i curma viața părții vătămate nu a avut.

Totodată, menționează că dacă avea intenția de a lipsi partea vătămată de viață își ducea intenția pînă la capăt, deoarece avea posibilitatea reală de a comite un omor față de Sîrbuleț G..

Din esența conflictului, rezultă că el a procedat în acest mod pentru al speria pe Sîrbuleț G., drept reacție la lovitura ultimului, care a fost o provocare în adresa inculpatului.

Invocă faptul că declarațiile martorilor audiați în prezenta cauză penală sunt incerte și nu dovedesc vinovăția sa în comiterea tentativei de omor.

7. Pe marginea recursurilor a depus referință procurorul din Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea acestora, cu menținerea deciziei.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza

materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

În cauza deferită judecării, sunt declarate două cereri de recurs, ambele din partea apărării și avînd în vedere că recurenții critică decizia contestată sub aspectul vinovăției inculpatului și aprecierii probelor, invocînd argumente asemănătoare, instanța de recurs se va expune în cumul pe ambele recursuri asupra soluției de inadmisibilitate adoptate pe marginea acestora.

Din conținutul recursurilor declarate în cauza se constată că recurenții nu sunt de acord cu soluția adoptată de instanța de apel privitor la condamnarea inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, menționînd că probatoriu administrat dovedește îndubitabil intenția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, deși invocă drept temei de drept prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală.

Însă, în raport cu alegațiile recurenților invocate în cererile de recurs, instanța de recurs constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației procesual penale și corect au fost reîncadrate acțiunile inculpatului din art. 155 Cod penal în art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

Analizînd conținutul materialelor dosarului se concluzionează că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dîndu-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Condorachi P. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin.(1) Cod penal, și anume, *tentativa de omor intenționat a unei persoane*.

La fel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungînd la concluzia că sentința atacată urmează a fi casată, cu dispunerea condamnării lui Condorachi P. în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția, astfel aceasta fiind una legală și întemeiată.

Totodată, instanța de recurs reiterează că majoritatea argumentelor recurenților invocate în cererea de recurs se referă la faptul că instanța de apel nu a apreciat în modul corespunzător probele și nu a luat în considerare anumite circumstanțe faptice, care după părerea lor sunt importante.

Însă, se notează că chestiunea de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, iar instanța de recurs este focusată asupra erorilor de drept admise de instanțele ierarhic inferioare la judecarea unei cauze penale.

În continuare, instanța de recurs nu reține argumentele recurenților precum că, instanța de apel la adoptarea nu a luat în considerație faptul că inculpatul nu a avut intenția de a ucide partea vătămată, ci doar a o speria, îndreptînd spre ea o lovitură cu cheile de la mașină și nicidecum cu cuțitul precum afirmă partea vătămată și martorii audiați pe caz, deoarece potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 243 D din 31.12.2013, în care se concluzionează că la partea vătămată s-au depistat leziuni corporale, care au fost cauzate posibil în termenul și circumstanțele indicate de partea vătămată de la acțiunea unui obiect ascuți-tăios.

În acest context instanța de recurs reține aprecierile instanței de apel a declarațiilor martorilor Sîrbuleț G. (f.d. 23), Șochin I. (f.d. 29), Cuțuc V. (f.d. 30) și Ciobanu D. (f.d. 31) date la urmărirea penală, potrivit cărora inculpatul Condorachi P. i-a aplicat părții vătămate o lovitură cu cuțitul în regiunea gîtului, acesta avînd lungimea de 10 cm. Totodată, martorii au mai declarat că inculpatul Condorachi P. a avut intenția de a-i aplica părții vătămate încă o lovitură, însă a fost imobilizat.

Așadar, Colegiul penal consideră corectă concluzia instanței de apel privind faptul că acțiunile de amenințare a inculpatului, în timp au avut loc după aplicarea loviturii cu cuțitul sau concomitent cu aceasta și respectiv această temere la victimă a apărut cînd deja se realizase latura obiectivă a infracțiunii de tentativă de omor intenționat a unei persoane.

Totodată, Colegiul penal este solidar cu poziția instanței de apel în ceea ce privește vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii de tentativă de omor și nu de amenințarea cu moartea, deoarece mijlocul cu care inculpatul a aplicat lovitura este unul periculos – cuțitul, precum și regiunea corpului unde a fost aplicată lovitura – la gît, care este o regiune vitală pentru om. Toate aceste circumstanțe indică la intenția inculpatului, care nu s-a realizat din motive independente de voința lui.

În altă ordine de idei, instanța de recurs consideră necesar de a remarca că, potrivit art. 27 Cod penal, cât și reieșind din statuările expuse în hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM din 24.12.2012, nr.11 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvîrșite prin omor (art.145-148 CP al RM) //Buletinul CSJ a RM 6/4, 2013, tentativa de infracțiune, este acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvîrșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Tentativa de omor poate fi o tentativă întreruptă (neterminată), dacă subiectul nu a putut să-și continue fapta, intervenind anumiți factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe activitatea infracțională.

Pentru delimitarea infracțiunii de tentativă de omor, de infracțiunea prevăzută la art. 155 Cod penal, urmează să se țină seama de circumstanțele în care a acționat inculpatul și acțiunile premergătoare acestora.

De asemenea trebuie de ținut cont și de faptul că în ipoteza amenințării cu omor, făptuitorul are posibilitatea reală să-și realizeze amenințarea și să săvîrșească acțiuni concrete în direcția dorită, însă decide benevol să nu le săvîrșească, deși are pentru acestea toate condițiile favorabile, iar în ipoteza tentativei de omor, făptuitorul întreprinde toate eforturile în vederea săvîrșirii omului, dar din cauze independente de voința lui, aceste eforturi nu produc rezultate.

Latura obiectivă a art. 145 alin. (1) Cod penal se realizează în scopul „lipsirii de viața a unei persoane”, iar intenția de a lipsi partea vătămată de viață se materializează prin acțiunile inculpatului.

În speță, instanța de apel corect a stabilit circumstanțele care nu au depins de voința făptuitorului și l-au împiedicat să-și ducă pînă la capăt intențiile criminale.

A fost constatat cu certitudine faptul că făptuitorul după aplicarea primei lovituri de cuțit intenționa să aplice încă una, însă a fost immobilizat de către partea vătămată de la început, după care au venit și martorii oculari, pentru ca acesta să nu-și ducă pînă la capăt intenția criminală.

Astfel se denotă faptul că au întreprins de către inculpat toate măsurile pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii de omor intenționat.

În atare circumstanțe, instanța de recurs concluzionează că instanța de apel a dat o apreciere corectă și obiectivă probelor administrate, care confirmă vinovăția inculpatului și în același timp combat argumentele recurenților precum că, inculpatul nu a avut intenția de a-l omorî pe Sîrbuleț G., ci doar a vrut să-l sperie, pentru ca ultimul să nu-l lovească.

Drept urmare, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă situația de fapt, stabilită de către instanța de apel, precum și, calificarea infracțiunii reținute în sarcina

inculpatului, după semnele componentei de infracțiune prevăzută de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, întrucât reieșind din materialele dosarului cert s-a constatat că inculpatul a avut intenția de a omorî o persoană, însă pe cale de consecință acesta nu a survenit.

În consecință, Colegiul penal conchide că, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele invocate de către recurenți invocate în acest sens sunt neîntemeiate, și din atare considerente recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Danilescu Ion în numele inculpatului și de inculpatul Condorachi Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Condorachi Petru Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 26 februarie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru